

UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC CHURCH

5000 N CUMBERLAND AVE, CHICAGO, IL 60656
773-625-4805 WWW.STJOSEPHUKR.COM STJOSEPHUCC@GMAIL.COM

VERY REV. FR. MYKOLA BURYADNYK -PASTOR
REV. FR. ANDRIY DELISANDRU –ASSOC PASTOR

VERY REV. FR. BOHDAN NALYSNYK - ASSOCIATE PASTOR
REV. PROTODEACON MARKO KRUTIAK

SUN MAY 19TH - MYRRH-BEARING WOMEN-

HIEROMARTYR PATRICK OF PRUSSA & THOSE WITH HIM

7:30 PM- Pray for the seniors of the parish; Health: Mariya, Josafat, Francysk, Levko, Ihor; In memory: +Roman Urytsky, +Ivanna Celewycz

9:30 AM - Pray for the sick and shut ins of the parish; Health: Anna, Andrij, Marian, Volodymyr, Ihor, Halyna, Svyatoslava, Oksana, Taras, Svyatoslav-Stepan, Yaryna-Mariia, Yana, Volodymyr

11:30 AM - Pray for the youth of the parish; Health: Svyatoslav, Andrij, Vasyl, Odarka, Yaroslav, Bohdan, Ihor, Yaryna, Yarema, Ivanna

6:00 PM - May there be bread for the hungry, healing for the sick, protection for our children, and wisdom for our youth. Pray for the forgiveness of sinners and abundant life in Christ.

MON MAY 20TH –MARTYR THALELEUS

9:00 AM- In thanksgiving for our Clergy

6:30 PM - Moleben to the Mother of God

TUES MAY 21ST— GT RULERS CONSTANTINE & HELEN

9:00 AM- Pray for health: Nataliia, Mykola, Jonah, Nastya, Olya; Olga

6:30 PM - Moleben to the Mother of God

WED MAY 22ND –MARTYR BASILISCUS

9:00 AM- Pray for our Clergy & their families

6:30 PM - Moleben to the Mother of God

THURS MAY 23RD - VENERABLE CONFESSOR MICHAEL OF SYNADA

9:00 AM- Pray for the victims of natural disasters

6:30 PM - Moleben to the Mother of God

FRI MAY 24TH –VENERABLE SIMEON OF THE “MOUNTAIN OF WONDERS”

9:00 AM- In memory: +Makar Miskewitch - 30 years

6:30 PM - Moleben to the Mother of God

SAT - MAY 25TH - 3RD FINDING OF THE HEAD OF ST JOHN THE BAPTIST

9:00 AM- In memory: +Brudny, +Melinyshyn, +Ovcharchyn, +Kosteczko families (*Luba & Irene Nowak*) +Roman Urytsky, +Evgeniia, +Ivan, +Liubomyr, +Ivan (*Vira Fedirko*)

5:00 PM- Vespers /вечірня

CANDLES FOR MAY 2024

Memorial Candles

*For the repose soul of Dr. Petro Charuk, 34th Anniversary of his death (*Charuk Fam*)

* In loving memory of Andriy Khomzyak

Perpetual Oil Lamp

* In loving memory of Nat & Dorothy Zabiaka (*Eleanor Goeters*)

Lady of Hoshiw Shrine

* In loving memory of Wasyl Palahniuk & Bohdan Durbak

* In loving memory of Luba Palahniuk & Maria Durbak

Mother of God Shrine

*In loving memory of the Dackiw, Crowhurst, Barnas & Zubrycky Families (*L Zubrycky*)

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

* Health & Blessings for Alex on his 1st Communion (*Baba II*)

* Available

Mother of God

*Health & Blessing for Orest, Lyuba, Orysia, Yuriy, Olha (*L. Shevchyk*)

* Available

St. Joseph the Betrothed

* Available

* Available

St. Nicholas the Wonderworker

* Available

* Available

Our Lady of Protection

* Blessings for Anna Rosinska

PRAY FOR THE SICK - Oleh Karavan, Matthew Mulyk, JoAnn Szwed Maldonado, Mykola, Steven, Sean, Fr Walter, Maria, Andrea Kawka, Mary Spearman, Laura, Lucille Maryniw, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Helen Lawrin, Marta Stadnyk, Cyrus, Faith, Reed Meersman, Irena & John Skrypnyk, Mary Papinko, Max & Valentina Laurtaire, James

історії Нового Завіту. Ми багато знаємо про дванадцять апостолів Христа, але не дуже обізнані з історією про жінок-мироносиць, які не менш, ніж самі апостоли, були віддані Спасителеві. Вони були разом з Ісусом, коли він виголошував своє послання про спасіння, вони були з ним, коли він ішов на Голгофу. Саме ці жінки прийшли моропомазати його святе тіло, щоб приготувати до поховання. Ось чому Церква їх називає жінками-мироносицями. Неможливо собі уявити більш хвилюючих слів, ніж ті, з якими звернувся Ангел до них біля порожнього гробу: «Він Воскрес – не шукайте його тут!». Ці слова оповідають нам про закінчення темряви, віщують про світанок нового дня, що пробивається крізь темряву віків, яка поглинула всі творіння після падіння Адама і Єви. Благовіщаючи про воскресіння Христа, Ангел проголошує перемогу Христа, НОВОГО АДАМА, над смертю, на яку прирік людство старий Адам. Той, про кого говорили пророки, прийшов. Внаслідок його смерті на хресті, він увійшов у заборонені глибини вічної темряви, знищуючи ворота пекла, його замки і руйнуючи його зв'язки.

Саме ці три жінки були першими, хто побачив, що Христос воскрес із мертвих. Їх називають «мироносицями» ще й тому, що вони йшли аби мирувати тіло Ісуса пахучими оліями у неділю («миро» з грецької означає «солодка олія»). Євангеліст Марко розповідає про цих жінок, що, «прийшовши до гробу і не побачивши там нікого, налякані, вони не могли промовити ні слова» (Лука 16:8). Проте, св. Лука, пише, що вони розповіли новини одинадцятьом, а св. Матвій запевняє, що вони побігли розповісти добру новину Його учням» (Матвій 28:8). У Літургії ці святі жінки фігурують як провісниці Воскресіння, які поспішили виконати наказ Ангела Господнього біля гробу: «Видите гробні пелени, біжіть і світові проповідуйте, що востав Господь, який умертвив смерть, він бо є Син Бога, що спасає рід людський» (Іпакоїв Воскресної Утрени). Тому, історія цих жінок, це історія відкриття і проголошення. Вони виявили для себе, що Христос живий і почали поширювати ці добрі новини цілому світові, спершу розповівши Апостолам.

Щороку, у Великодню неділю, ми ще раз відтворюємо виявлення порожнього гробу тоді, коли забираємо плащаницю до вітаря і виголошуємо, співаючи: «Христос воскрес із мертвих!». Коли ми проходимо процесією навколо церкви, ми стаємо тими жінками-мироносицями, і повернувшись до церкви, бачимо, що гріб порожній, а ціла церква наповнилася світлом. Фактично, кожна Божественна Літургія – це відтворення того самого виявлення і проголошення. Кожної Літургії ми досвідчуємо живого Христа і відчуваємо, що він – посеред нас. Під час Літургії Василя Великого ми чуємо: «...коли ви їсте хліб і п'єте з цієї чаші, ви проголошуєте мою смерть і воскресіння моє. Вос-

крес із мертвих. We know very little about the Myrrh-Bearing Women who were devoted to Christ equally as much as the Apostles themselves. They were with Jesus as He preached the message of Salvation. They were with Him when He was taken down from Calvary. It was these women who came to anoint His Sacred Body and prepare it for burial. This is why the Church refers to them as the "Myrrh-Bearing Women." No more thrilling words can be imagined than those of the angel to these women at the empty tomb: "He is risen - He is not here." These words herald the end of a terrible darkness, they signal the dawn of a new glorious day, which breaks through a "night of centuries" that had engulfed all creation after the fall of Adam and Eve. Announcing the Resurrection of Christ, the angel proclaims the victory of Christ, the NEW ADAM, over death, to which humanity had been sold into by the old Adam. He Who had been promised has come. Through His death on the Cross He entered into the forbidden depths of eternal darkness, smashing the gates of hell, smashing its locks and breaking its bonds.

These three women were the first to discover that Jesus had been raised from the dead. These women are known as the "myrrh-bearing" women because their purpose in coming to the tomb on Sunday was to anoint Jesus with perfumed oils ("Myron" in Greek means "sweet oil").

Even though the Evangelist Saint Mark says of these women, when they discovered the empty tomb, that "because of their great fear, they said nothing to anyone" (Luke 16:8). Luke, however, says that they reported the news to the Eleven and Matthew asserts that they "ran to carry the good news to His disciples" (28:8). The Liturgy also pictures these holy women as the heralds of the Resurrection, following the command of the angel at the tomb: "Run and proclaim to the world the Lord rose, putting death to death – He is the Son of God Who saves mankind" (Hypokoe from Paschal Matins). The story of these women, then, is one of discovery and proclamation. They discovered that Christ is truly alive and began to spread this good news to the whole world by reporting to the Apostles.

On Easter Sunday, we reenact this discovery of the empty tomb by removing the plaschanitza (shroud) from the Tomb to the Altar, and we proclaimed this discovery by singing: "Christ is risen from the dead!" We, then, become the Myrrh-Bearing Women as we process around the church and arrive back to find the tomb of Christ is indeed empty, and the entire church is filled with light. In fact, every Divine Liturgy is a reenactment of this same discovery and proclamation. At every Liturgy, we see again in faith that Christ is alive and that He is with us. The Liturgy of Saint Basil expresses this: "as often as you eat this bread and drink this cup you proclaim My death; you profess My Resurrection." The Liturgy is an act of faith, as we found out in hearing the Gospel of St. Thomas Sunday last week. The Liturgy is also the proclamation of the good news of Christ. The tomb of Christ was the starting point for a message of such great joy that it could not be kept a secret. The good news of the Litur-

змінить увесь світ. Виявлення і проголошення пов'язані у Христовому останньому посланні до апостолів: «Тож ідіть, і навчіть всі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку! Амінь» (Матвій 28:19-20).

Але з цієї історії ритуального мирвання нашого Господа можна почерпнути глибший урок. Прийшовши до гробу Господнього, жінки-мироносиці задекларували акт любові і віри, незважаючи на надзусилля, адже камінь заступив вхід до печери. У нашому житті теж часто котяться камені: часом вони спалюють наші надії до тла, і нам здається, що смерть перемагає нас. Проте таким воно і є, наше життя, поміж короткими інтерлюдіями щастя. Великоднього ранку жінки відправилися в дорогу, щоб віддати останню шану і любов Ісусові. Очікуючи, що побачать його бездиханим, вони принесли олію, щоб натерти його тіло. Але, прийшовши, побачили величезний камінь біля входу до гробу і спитали одна в одної: «Хто ж нам камінь відкотить від входу?». Той камінь – це відображення багатьох перешкод, що трапляються у нашому житті і блокують вхід до майбутнього: це камені гріха, хвороби, жалю, самотності і насамперед – смерті. Як колись св. Павло, ми вигукуємо: «Хто мене звільнить від смертного тіла?».

Ми думаємо про величезні камені, що стоять на нашому шляху: розкаювання за наші вчинки в минулому; невпевність, яка мучить нас у теперішньому і страхи про майбутнє, що панують у наших серцях – і ми кричимо: «Хто відкотить той камінь? Хто звільнить мене?» Ми думаємо про нашу невідповідність, неспроможність досягати поставлені завдання у житті, наші слабкості у момент спокуси, і ми благаємо: «Де мені взяти силу і волю? Хто відкотить той камінь? Хто звільнить мене?» Ми згадуємо наші гріхи, добрі вчинки, які могли зробити, але не зробили, людей, яких ми використовували чи образили і, змучені від докорів сумління, кричимо: «Хто відкотить той камінь? Хто звільнить мене?». Ми думаємо про смерть, останнього ворога, власний гріб... і камінь, який колись буде на ньому і знову кричимо: «Хто відкотить той камінь? Хто звільнить мене від смертного тіла?».

Ось чому нам потрібна наша віра, бо вона дає нам впевненість, що будь-який камінь, який може з'явитися у нашому житті, можна подолати. Тільки Він один є тією Дорогою, Правдою і Життям. Він Єдиний може звільнити нас від наших страхів – може зрушити камінь і звільнити .

МОЛЕБЕНЬ ДО ПРЕСВЯТОЇ БОГОПОДИЦІ

Продовж місяця травня ми будемо молитися молебень до Пресвятої Богоподиці щодня и ввечері о 6:30. Молебень — це служба заступництва або благання. Молебень до Пресвятої Богоподиці базована на богослужінні утрени, що служиться в дні святах, яка доповнюється читанням Євангелія. У цей важкий воєний час для нашої рідної України, ми просимо Богородицю, щоб вона захистила український народ під своїм покровом.

our Lord. Throughout this act of faith and love, they approached the Lord's tomb considering the great efforts of gaining access to the inside, for the entry was covered by a large stone. Life, in general, rolls stones: it buries hopes and dreams, and it seems that death defeats us. This is what makes up life in between short interludes of happiness. On Pascha morning, the women were on their way to perform the last work of mercy and love for Jesus. Expecting to find Him lifeless, they come to anoint His body with spices. Worrying about the large stone at the entrance of the tomb, "they were saying to one another, 'Who will roll away the stone for us from the door of the tomb?'" The great stone sealing the tomb of Jesus impresses us, for we, too, meet with many formidable "stones" in life; stones that block the doorway to the future: the stones of sin, sickness, sorrow, loneliness and, ultimately, death. Like St. Paul, we cry out: "Who will deliver me from the body of this death?"

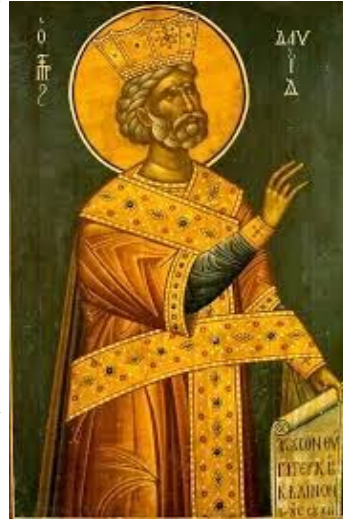
We think of the huge stones that stand in our way: the regrets for the way we have acted in the past; the uncertainties which plague us at this present moment and the fears that are in our hearts concerning the things to come - and we cry out: "WHO WILL ROLL AWAY THIS STONE? WHO WILL DELIVER ME?" We think of our inadequacies, our inability to measure up to the tasks of life and our weakness in the times of temptation and we plead: "Where can I get the power, the strength, WHO WILL ROLL AWAY THIS STONE? WHO WILL DELIVER ME?" We think of our sins, of the good that we failed to do, the persons that we have exploited and hurt; and tortured by remorse, we cry out: "WHO WILL ROLL AWAY THIS STONE? WHO WILL DELIVER ME?" We think of death, the last enemy, and of our own tomb... the stone that will be someday placed on it and we cry out: "Who will roll back the stone? Who will deliver me from the body of this death?"

This is where our faith carries us and offers us assurances beyond any block such as a great big stone can be in our lives. There is One Who is the Way, the Truth, and the Life. There is One Who can free us from our fears - Who can move the stone and deliver us! Many times, we find that Jesus becomes imprisoned within our souls just as He was in the tomb. We try to roll back the stone blocking the way but we cannot find the strength nor the ability. We find that a slight readjustment of our lives doesn't even move it a slight bit. Sometimes, we need the violent earthquake of the Angel at the tomb of our Lord on that first Pascha morning: a radical change of heart in our lives is needed to allow the forgiveness, love, and strength of Jesus Christ to arise within us. Jesus rises from the dead in me only if the human person that I was ceases to exist giving way to a new .

MOLEBEN TO THE MOTHER OF GOD

Throughout the month of May we will be praying the Moleben to the Mother of God every weekday evening at 6:30 PM. A moleben is a service of intercession or supplication. The Moleben to the Mother of God is based on the service of matins, as served on a feast day, complete with a Gospel reading. During this difficult time of war in Ukraine, we ask for the Mother of God to put the Ukrainian nation under her protection as we pray for her intercession for a path of

прибігаю. 2 Я кажу і сповідаю: Ти - мій ісповідь, - добро моє; немає нічого над тебе." 3 До святих, що на землі: до шляхетних - уся моя любов до них. 4 Помножують собі страждання тії, що йдуть за іншими богами. Я не проллю їхніх ливних жертв з крові, не спом'яну імен їхніх моїми устами. 5 Господь - частка моєї спадщини й моєї чаші: ти держиш мою долю. 6 Спадщина випала мені в гарних околицях, і частка моя подобається мені вельми. 7 Благословляю Господа, що дав мені пораду, що й уночі навчає мене моє серце. 8 Господь - передо мною завжди; тому що він у мене по правиці, не захитаюсь. 9 Тим то й радується моє серце, і душа моя весела, і тіло моє спочине безпечно. 10 Бо не покинеш душі моєї в Шеолі і не даси твоєму поборжному уздріти зітління. 11 Ти мені стежку життя покажеш, повноту радощів, що в тебе; блаженство по твоїй правиці вічне.

Що означає Псалом 16?

Давид показує великий контраст між тими хто шанує Бога, і тими, хто не шанує Бога. Ті, хто визнає свою потребу в Господі, як це робить Давид, бачать у Богі свою безпеку. Він є головним джерелом добра в їхньому житті. Це спонукає тих, хто любить Бога, любити Божий народ. Благочестиві люди також не хочуть зв'язувати себе з ідолопоклонством і злом. Ті, хто відкидає єдиного істинного Бога, можуть очікувати зростання великої скорботи (Псалом 16:1-4).

У контексті Старого Завіту «частка» була символом того, що люди сьогодні можуть називати «долею», за винятком того, що вона не вважалася випадковою чи безособовою, як це можуть припустити ці сучасні слова. Усе вважалось підпорядкованим волі Бога; те, що людина пережила в житті, було «часткою», призначеною Богом. Ізраїльським племенам судилося успадкувати певну частину землі обітваної, окрім левітів, «часткою» яких було їхнє священство під Богом. Кожна з цих спадщин була «часткою» Ханаану. Давид святкує, що Божа благодать сформувала його стосунки з Господом. Це разом із Божим впливом на сумління Давида додає йому впевненості (Псалом 16:5-8).

Навіть перед обличчям смерті Давид готовий довіряти Богові та славити Його доброту. Наскільки Давид вірить, що Бог проведе його через земні небезпеки, він знає, що його остаточна безпека – у вічності. Давид відкидає ідею, що він буде «покинутий» у смерті або просто буде згниє. Це твердження згадується кілька разів у Новому Завіті, коли євангелисти згадують про воскресіння Ісуса Христа (Дії 2:25-28; 13:35). Погляд у вічність додає віруючому мужності та впевненості в усьому (Псалом 16:9-11).

refuge. 2 I say to the LORD, you are my Lord, you are my only good. 3 As for the holy ones who are in the land, they are noble, in whom is all my delight. 4 They multiply their sorrows who court other gods Blood libations to them I will not pour out, nor will I take their names upon my lips. 5 LORD, my allotted portion and my cup, you have made my destiny secure 6 Pleasant places were measured out for me; fair to me indeed is my inheritance 7 I bless the LORD who counsels me; even at night my heart exhorts me. 8 I keep the LORD always before me; with him at my right hand, I shall never be shaken. 9 Therefore my heart is glad, my soul rejoices; my body also dwells secure, 10 For you will not abandon my soul to Sheol, nor let your devout one see the pit. 11 You will show me the path to life, abounding joy in your presence, the delights at your right hand forever.

WHAT DOES PSALM 16 MEAN?

David draws a strong contrast between those who honor God, versus those who dishonor God. The ones who acknowledge their need for the Lord, as David does, see God as their security. He is the ultimate source of good in their lives. This leads those who love God to love God's people. Godly people also resist associating themselves with idolatry and evil. Those who reject the one true God can expect an increasing pile of sorrows (Psalm 16:1-4).

In an Old Testament context, a "portion" was symbolic of what people today may call "fate," or "destiny," except it was not considered as random or impersonal as those modern words might suggest. All things were seen as subject to God's will; that which a person experienced in life was the "portion" assigned by God. Israel's tribes were each destined to inherit a certain part of the Promised Land, other than the Levites, whose "portion" was their priesthood under God. These inheritances were each a "portion" of Canaan. David celebrates that God's grace has resulted in his relationship with the Lord. This, along with God's influence over David's conscience, gives him confidence (Psalm 16:5-8).

Even in the face of death, David is willing to trust God and celebrate His goodness. As much as David trusts God to see him through earthly dangers, he knows his ultimate security is in eternity. David rejects the idea that he will be "abandoned" in death or merely allowed to rot away. This statement is referenced several times in the New Testament as evangelists refer to the resurrection of

Ісуса розп'яли в п'ятницю. Коли він помер, його тіло потрібно було поховати. Йосип з Ариматеї запитав, чи може він поховати Ісуса. Понтій Пилат сказав: «Так». Йосип приніс тканину, щоб нести Ісуса. Тканина називається плащаниця. Він відвів Ісуса на скелястий схил і поклав його тіло в печеру в скелях. Потім він прикотив великий камінь, щоб закрити печеру. Марія Магдалина була присутня і дивилася на це.

Пізніше Марія Магдалина та дві інші жінки прийшли до гробниці з пахощами, щоб помазати тіло Ісуса. Вони прийшли, коли сходило сонце. Їм було цікаво, як їм потрапити в гробницю, адже великий камінь був дуже важким. Коли вони підійшли до могили, сказали: «Дивіться, каменю немає, ми можемо увійти!»

Всередині вони побачили молодого чоловіка, одягненого в білий одяг. Вони були вражені. Він сказав: «Не дивуйтеся. Ви хочете побачити розп'ятого Ісуса? Він не тут. Він воскрес! Ідіть і скажіть його учням і Петру, щоб вони зустрілися з ним у Галілеї».

Вони поїгли з гробу, жінки були дуже вражені. Нікому нічого не сказали, бо боялися.

Що Ти Думаєш ?

1. Йосип попросив зняти тіло Ісуса з хреста, щоб поховати його. Куди він подівся з тілом?
2. Чим він закрити отвір печери?
3. Скільки жінок прийшло помазати тіло? Що вони принесли?
4. Чому вони здивувалися, коли підійшли до печери?
5. Чи був Ісус у печері?
6. Їхній друг, Ісус, щойно був розп'ятий. Тепер його немає в могилі. Що б ви відчували, якби були однією з жінок?

THE TOMB IS EMPTY!

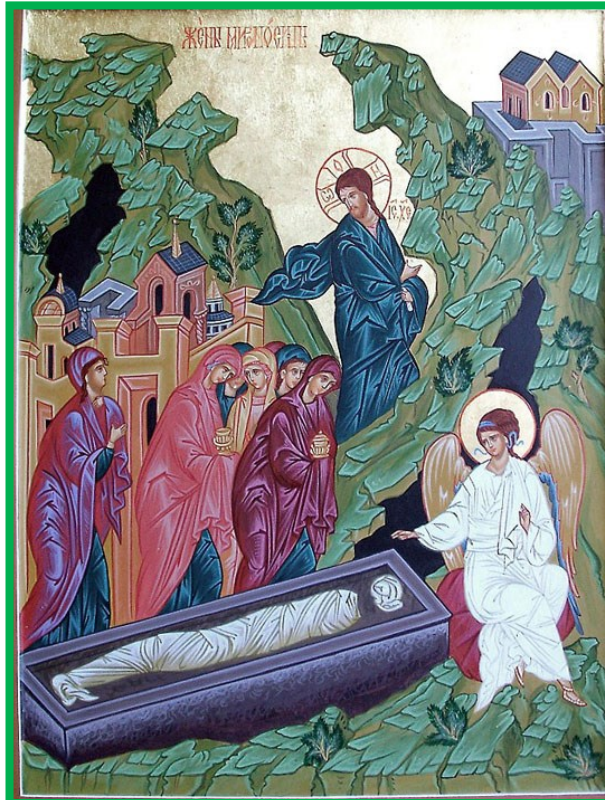
Jesus was crucified on a Friday. When he had died, his body needed to be buried. Joseph of Arimathea asked if he could bury Jesus. Pontius Pilate said, "Yes." Joseph brought a cloth to carry Jesus. It is called a shroud. He took

Jesus to a rocky hillside and put his body in a cave in the rocks. Then he rolled a big rock to close the cave. Mary Magdalene watched.

Later, Mary Magdalene and two other women came to the tomb with spices to anoint the body of Jesus. They came as the sun was rising. They wondered how they would get in the tomb, since the big rock was very heavy to move. When they got to the tomb, they said, "Look, the rock is gone, we can go in!"

Inside, they saw a young man dressed in a white robe. They were amazed. He said, "Don't be amazed. You want to see Jesus who was crucified. He is not here. He has risen! Go and tell his disciples and Peter to meet him in Galilee."

They fled from the tomb, they were shaking, and so amazed. They didn't say anything to anyone, because they were afraid.

WHAT DO YOU THINK ?

1. Joseph asked to take Jesus' body from the cross to bury it. Where did he go with the body?
2. What did he use to close the opening of the cave?
3. How many women came to anoint the body? What did they bring?
4. Why were they surprised when they came near the cave?
5. Was Jesus in the cave?
6. Their friend, Jesus, had just been crucified. Now he is not in the tomb. What would you feel if you were one of the women?

ПІКНІК
РОДИННОГО ТЕПЛА

2 ЧЕРВНЯ 1 PM

Robinson Woods-South Shelter - 1

Реєстрація до школи українознавства на 2024 -2025 навчальні роки буде проводитись 25 травня 9:30 АМ до 13:00 у приміщенні старшої школи (перший будинок за церковним паркінгом (5031 N Chester St.)

Кількість місць обмежена.

Запрошуємо доєднатись до ліпки вареників

21, 28 травня та 4 червня

5000 N CUMBERLAND AVENUE,
CHICAGO, ILLINOIS 60656

Від імені митрополита Бориса і всього єпископату нашої Церкви в США, наших душпастирів, монаших, парафіяльних і молодіжних спільнот та оргкомітету Всеамериканської Молодіжної Прощі, щиро запрошуємо українську молодь Америки до участі у VI Всеамериканській Молодіжній Прощі, яка цього року відбудеться під назвою «Молодь між Вірою та розумом» та приурочена 40-літтю відходу у Вічність Патріарха Йосипа Сліпого

Проща відбудеться 13-16 червня на парафії Покрови Пресвятої Богородиці в м. Парма, в околицях Клівленду за адресою: 6812 Broadview Rd, Parma, OH 44134

В програмі є духовні науки, розважання, піша частина (прогулянка парками), спортивні та інтелектуальні змагання, культурна частина, пісні біля ватри тощо.

Добирання власним транспортом, або мікроавтобусами по мірі

КОРИНА
Kyshyvanka
school of dance

15-и ЮВІЛЕЙНИЙ

Травень 19, 2024 at 3:00 pm

Dominican University
Performing Arts Center
7900 Division Street,
River Forest, IL 60305

Квиток: \$40
діти до 12 років безкоштовно

Sellforce PATRIOT DOLYMA USA CONSULTING THE ACEVEDO TEAM Stefania's

SCHEDULE FOR SERVICES FOR MEMORIAL DAY WEEKEND

The Reverend Fathers of all our parishes in the Chicago area have been asked to be at the cemetery on the following days:

Sunday, May 26 - 1:00 p.m.-5:00 p.m.
Monday, May 27 - 10:00 a.m.

MEMORIAL DAY AT CEMETERY
Monday, May 27, 2024
10:00 a.m. - Solemn Panakhyda at the Memorial Cross for all deceased parishioners

Then there will be a procession to the graves of Bishops Jaroslav and Innocent and deceased priests. The procession will then continue to the Veteran's Memorial. Afterwards, priests will go to individual graves for Panakhyda services.

PARISH OFFICE WILL BE CLOSED ON MONDAY, MAY 27, 2024 MEMORIAL DAY

ПОРЯДОК ВІДПРАВ НА ЦВИНТАРІ З НАГОДИ „ДНЯ ПАМ'ЯТІ”
свяшеники будуть на цвинтарі в такі дні:

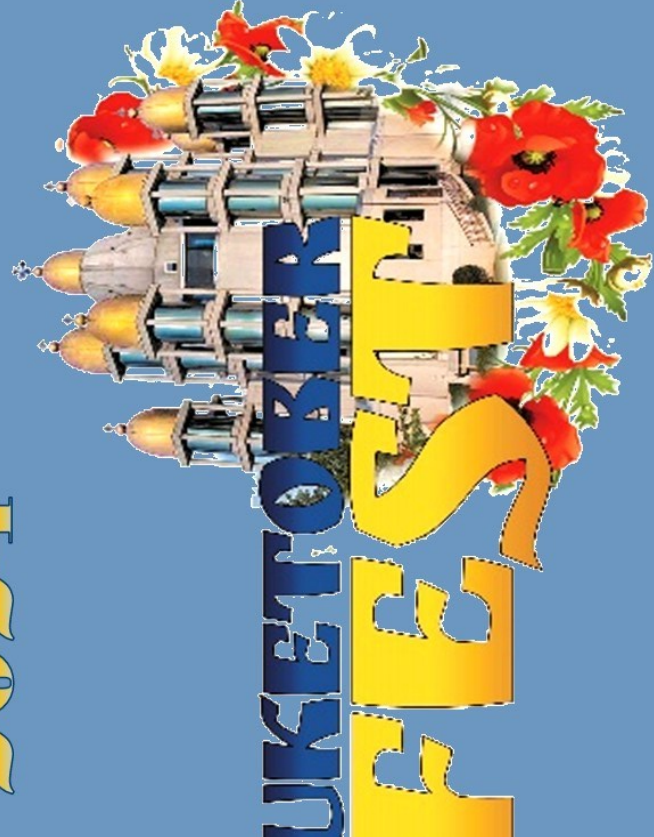
Неділя, 26 травня - 1:00 - 5:00 по пол.
Понеділок, 27 травня - 10:00 ранку

„ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ”
Понеділок, 27 травня 2024 (на цвинтарі)
10:00 рано - Урочиста Панахида біля Меморіального хреста за всіх померлих парафіян, далі процесія до могил спочилих у Бозі Преосвященних Владик Ярослава і Іннокентія священників, згодом - процесія перейде до пам'ятника Ветеранів, опісля отці служитимуть Панахиди на гробах ваших близьких.

ПАРАФІЯЛЬНА КАНЦЕЛЯРІЯ В ПОНЕДІЛОК, 27 ТРАВНЯ 2024, БУДЕ ЗАМКНЕНА

Pray for Ukraine !

2024

17, 18 серпня відбудеться черговий фестиваль "УКЕТОВЕРФЕСТ", запам'ятайте дати... слідкуйте за оновленнями інформації протягом наступних кількох тижнів

Save the dates for this year's "UKETOVERFEST" August 17 & 18, 2024. Keep an eye out for more information in the next coming weeks.